

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **A. O.**, zast. Mgr. Filipem Lederem, advokátem, se sídlem v Brně, Lidická 57, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Praha 9, Sokolovská 219, za účasti: **Č. T., a. s.**, v řízení o kasační stížnosti žalobců podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 11. 2005, č. j. 8 Ca 298/2005 - 38,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Městského soudu v Praze žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí proti uvedenému usnesení, kterým byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2004, č. j. 5524/2004-603, kterým bylo zamítnuto podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, jeho odvolání proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro Jihomoravskou oblast, ze dne 5. 12. 2003, č. j. 174752/2003-6371, o námitkách proti vyřízení reklamace vyúčtování cen za telekomunikační služby telefonní stanice č. x, za zúčtovací období 11. 8. 2003 – 10. 9. 2003 podle § 82 odst. 11, § 95 bod. 8, písm. c), § 102 odst. 2 a § 107 odst. 1 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích.

V kasační stížnosti stěžovatel namítal, že „rozhodnutí ve správním soudnictví nebylo vypracováno podle zákona na ochranu spotřebitele“ a dále zejména poukazoval na obsah rozhodnutí žalovaného a vyjadřoval s ním nesouhlas.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti, které zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) pro kasační stížnost vyžaduje, vyzval Městský soud v Praze stěžovatele (zástupce) v souladu s ustanovením § 106 s. ř. s. usnesením ze dne 2. 12. 2005, č. j. 8 Ca 298/2005 - 44, k doplnění kasační stížnosti ve smyslu § 106 s. ř. s. (jmenovitě, aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí soudu napadá, a sdělil údaj, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno) a stanovil k doplnění lhůtu jednoho měsíce od dne doručení tohoto usnesení. V usnesení stěžovatele současně správně poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Ze spisu vyplývá, že toto usnesení Městského soudu v Praze bylo stěžovateli (zástupci) doručeno (oproti podpisu zmocněnkyně zástupce na doručence) dne 15. 12. 2005. Nicméně ze spisu vyplývá, že ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, vady kasační stížnosti odstraněny nebyly.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí proti němuž kasační stížnost směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů (ve smyslu § 103 s. ř. s.) je stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. musí být chybějící náležitosti kasační stížnosti doplněny ve lhůtě do jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit.

Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatel k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být stěžovatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného vyplývá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování takového požadavku, přesto však vytýkané vady v soudem stanovené lhůtě neodstranil. O prodloužení lhůty k odstranění nedostatků kasační stížnosti nepožádal. Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě (která uplynula dne 15. 1. 2006) doplněna a v řízení nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Zástupce stěžovatele Mgr. Filip Lederer byl ustanoven soudem. Za zastupování v řízení o kasační stížnosti zástupci přísluší odměna podle provedených úkonů, kterou hradí stát. Nejvyšší správní soud z obsahu spisu neshledal, že by zástupce v rámci tohoto zastoupení

prováděl úkony, za něž by mu příslušela odměna, a proto žádnou odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti zástupci stěžovatele nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. listopadu 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu